Gazeta Scatiilor C.P.N.

LE CLUB ORNITHO-ROUMAIN · LES TARINS

9.

«Les oiseaux de même plumage
s'assemblent sur même rivage»

Foaie ptr. minte, inimă și NATURĂ a clubului
„C.P.N. SCATII"

... de la migrație ... de la miracol

Cine le spune păsărilor să plece? Cine le arată direcția? Cine le conduce? Să fie vreo legătură cu rotația Pământului? Cu ritmul climatic? Nu cumva sînt hormoni necunoscuți, produși de anumite glande? Posedă ele un simț special care pune la un moment dat stăpînire pe ele și le orientează pe drumul cel bun? Dar atunci unde, în ce organ se află această busolă vie, care conduce pesările, pe distanțe de mii de km. direct la cuibul ei sau care arată puilor, care migrează separat de adulți, drumul spre țara unde iernează specia din care face parte? Unde se află acest simț enigmatic, necunoscut la om? În urechi, în creier, poate în fosele nazale? Fără îndoială că la atîtea întrebări nu se poate da un singur răspuns; este sigur că instinctul migrației este înnăscut și foarte probabil că mai mulți factori indică păsării direcția de orientare. Soarele și stelele, anumite repere geografice, cîmpul magnetic terestru – după care se orientează busola internă a păsării – dar și alte ipoteze (mirosul, zgomotele s.a) sînt invocate întru lămurirea orientării păsărilor călătoare în timpul miraculoaselor migrații.

1 APRILIE - ziua păsărilor

1 aprilie este ziua păsărilor, ziua tuturor acestor cetățeni înaripați ai lumii. Fie ele mari sau mici, albe sau negre, elegante ori modeste, tăcute ori gălăgioase, artiști desăvârșiți ai cuibului, ori luptători mai puțin pricepuți, artiști ai cântului ori clămpănitori de rând, ele au locul și rolul lor pe marea scenă a NATURII. Acum un larg, însorit și generos loc să le oferim și-n inima noastră: Să le iubim pe toate deopotrivă, de la regele acvilă, până la pântărușul de 9 grame, de la ochioasa buhă, până la barza ce ne aduce bebelușul, de la uliul ce înfăcă uneori un pui pricăjit din ogradă...

Să iubim și să protejăm monumentele munților noștri: cocoșul de munte și vărul lui, cocoșul de mesteacăn, cel cu coada în formă de liră, găinușa de munte ori soimul cel iute și să înțelegem dorința lor de a trăi, de a și hrăni odrăslele flămânde, de a și păzi familia, de-a reveni mânați de-un ceasornic al instinctului ce ticăie mărunt acolo în inimă la vechiul lor cuib, de sub aceeași streașină.

Prezente în viața noastră de fiecare zi, în copilăria noastră (vezi „Pupăza din tei"), dimineața ori noaptea, în doină, poezie și cântec, cuc, mierlă, privighetoare, bufniță ori șorecar, cum să nu le iubești?!

Legendă: 1. Acvila de munte 2. Buha mare 3. Barza albă 4. Cocoșul de mesteacăn 5. Ierunca 6. Muscar gulerat 7. Caprimulg 8. Soimcălător. 9 Drepnea mare

Hirondelle de fenêtre et de cheminée au nichoir artificiel.

12

Calendar... amar

Aprilie

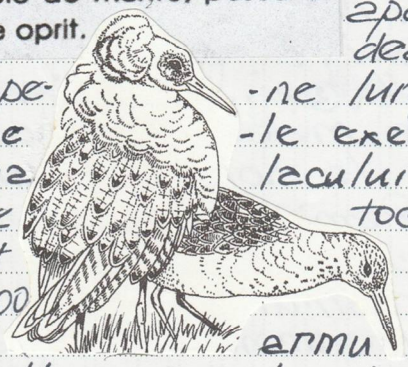
L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	12	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Vânătoare: bătăuş, becaţine, ciori, cocoş de munte, coţofană, ferestraşi, gaiţă, sitari; până la 15.IV. bizam şi viezure.

Pescuit: în a doua jumătate a lunii începe prohibiţia la toate speciile de peşti din apele de şes cu excepţia Dunării, râurilor de frontieră şi Mării Negre; în restul lunii, cele mai bune rezultate se obţin la răpitori: avat, şalău, ştiucă şi biban; în apele de munte, pescuitul este oprit.

Revenim în această pagină cu cîteva consideraţii asupra vînatului şi... vînătorilor. Cîteva consideraţii amare ivite din lectura unui amar calendar de vînătoare şi pescuit.

Sînt luate în bătaia puştii în ordine alfabetică : bătăuşul (Philomachus pugnax), o specie limicolă cu cel mai pronunţat dimorfism cromatic din întreaga lume a zburătoarelor planetei, mai pe înţelesul vînătorului - e specia la care nu există 2 masculi cu o aceeaşi colorate a penajului. În primăvară după ce părăsesc Delta şi ajung în ţinuturile nordice unde clocesc, penajul bărbăţilor devine extravagant, de nerecunoscut... în jurul gîtului apare un guler imens de pene, iar deasupra „urechilor" două smocuri de pe-

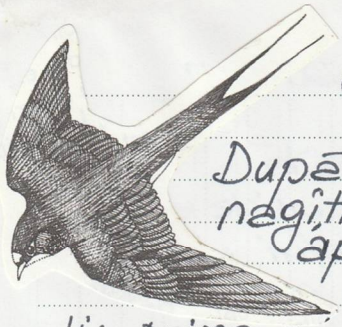
-ne lungi şi înguste canişte coarne. ... Une-le exemplare de bătăuşi inelate în zona lacului Ciad din Africa au fost regăsite tocmai în ţinuturile siberiene, la est de fluviul Lena, adică la aprox. 10.000 km. distanţă. Acesti cavaleri în armuri originale cad însă de multe ori sub glonţul vînătorului, cum în aceeaşi plasă a morţii cad becatele, sitarii, mult-hulitele ciori şi coţofene, ferestreasul cel fără de prihană precum şi cea mai de preţ podoabă a pădurilor noastre: cocoşul de munte ! şi...

un VAL de RUŞINE ar trebui să ne înece!

Note de teren și ...

După invazia de ninsori din martie, aprilie a debutat spectaculos, chiar din prima zi cu observații interesante. De 1 aprilie fără nici o intenție de păcăleală, am fost vizitați la ieș de-un superb de 18 berze! O adevărată escadrilă! În aceeași zi am mai observat un fluierar de munte (1) o presură de stuf și o pereche de mărăcinari negrii. În zilele următoare, mai călduțe, au fost observate în diverse locuri primii codroși, primele codobaturi de munte și... surpriză, primul cuștu de rîndunele. Bucuriile ornitologice au continuat în 7 aprilie cînd am observat în parc primele pitulici (Phylloscopus collybita). În seara aceleași zile, bine camuflați de stuf am asistat la un spectacol ornitologic impresionant... au fost observate o rață mare (♂), 17 rațe cîrîitoare, 2 corcodei mici, 1 fluierar de zăvoi (Tringa ochropus), o fîșă de munte (Anthus spinoletta) ② și... țineți-vă bine, un oaspe neașteptat pe meleagurile noastre, (a 125-a specie observată la noi), și anume 1 boicus (pitigoi pungar) - Remiz pendulinus - poreclit așa din pricina cuibului său, de forma unui ciudat balonaș construit din puf vegetal. Vă promitem în nr. următor al gazetei ② o lecție despre această primă descoperire a lui '98. La malul Someșului am rămas cu ochii pironiți pe 1 stîrc cenușiu ③, 1 pescăre/a - bastru și prima pu-pu-pup... pupăză...

Sîntem încredințați că zilele ce vor veni vor întregi afișul spectacolului NATURII, spectacol inepuizabil, același, dar inepetabil și inezistibil.

Veniți cu noi!

~3~

SPECII RARE

Noutăți ornitologice

... descoperite în Buletinul A.J.A - Buletin Informativ asupra ariilor de importantă avifaunistică din România, nr.6 din oct. '97.

Am adăugat textului câteva imagini care să vă ofere și o idee vizuală asupra a 5 specii rare din zestrea ornitologică a României.

1 Vulturul sur (*Gyps fulrus*)

Vulturul sur, considerat specie dispărută din avifauna României, a fost identificat din nou în țara noastră în 1997. În 8 septembrie 1997, un exemplar adult survola la mare înălțime ghiolul Bogdaproste din Delta Dunării (Andreas Ranner, Dan Munteanu). Este de presupus că venea din Bulgaria, în căutare de hrană. în ultimii ani ni s-au comunicat observații similare atât din sudul țării, cât și din Transilvania, dar ele nu au putut fi confirmate.

2 Cuibăritul raței moțate în România

Prima dovadă certă a cuibăritului raței moțate *(Aythya fuligula)* în România (nu ne referim la datele lui Dombrovski, de acum aproape 100 de ani) se datorează lui Florin Feneru, care a găsit o pereche cu boboci pe lacul de acumulare Lilieci, amenajat pe râul Bistrița (jud. Bacău). Datorită efectivelor însemnate de păsări care iernează aici, lacul Lilieci este propus pentru a fi inclus în rețeaua ariilor de importanță avifaunistică, urmând să se întocmească documentația necesară. Cuibăritul speciei este presupus și în Delta Dunării. (Mihai Marinov)

Lăcustarul *(Sturnus roseus)*

În vara anului 1997 au fost descoperite două colonii de lăcustari în Dobrogea. Una dintre ele era instalată într-o grămadă de pietre depozitate lângă cetatea Heracleea (comuna Enisala, jud. Tulcea) în vederea reconstrucției ei (Edmund Ballon). Cea de a doua se află în marginea unei cariere de piatră, lângă comuna Băneasa (jud. Constanța).

Rața de ghețuri

4 *(Clangula hyemalis)*

Un exemplar aparținând acestui rar oaspete de iarnă a fost observat la data de 3 aprilie 1997 pe Dunăre, în aval de Tulcea, fiind vorba de o femelă în penaj de iarnă. Era neașteptat de blândă, motiv pentru care a putut fi filmată.

(Ionuț Dinea, Daniel Petrescu, E. Petrescu, S. Dîrjan)

5 Sfrânciocul cu cap roșu

(Lanius senator)

Paricipanții la tabăra ornitologică organizată de filiala Milvus pe grindul Chituc între 25.04 - 4.05.1997 au avut prilejul de a observa în repetate rânduri această specie rară, atât pe Chituc, cât și la Istria.

(Migrans, Nr.3/1997)

rață moțată

1 vultur sur

3 lăcustar

rață de ghețuri

Sfrânciocul cu cap roșu

la BUSE VARIABLE

RĂPITOARE DE ZI

Genul „RAPAX” cuprinde răpitoarele de zi și de noapte, păsări care vînează, numite de eeee și păsări de pradă, înaripate mîndre și semețe, devenite asemeni Acvilei de munte (Aquila chrysaetos) simbol al forței și curajului din blazoanele prinților și semn al înțelepciunii zeilor din antichitatea greacă ori romană. Această admirație n-a împiedicat din păcate oamenii-vînători din toate timpurile de a ucide fără milă acești maeștri desăvîrșiți în arta zborului și vînătoarei, această aripate de-o răpitoare frumusețe.

Șorecarul (Buteo, buteo) face parte din familia 'Accipitridé, familie care cuprinde și vulturii, ulii, eretii, codalbul, gaia, zăganul și șuvilele. Este una din rarele specii care a supraviețuit masacro-braconajelor, cerul zborului său mai fiind uneori văzut deasupra munților noastre. Celelalte rude ale sale sunt aproape exterminate, și nu le vom mai vedea (vezi cazul zăganului) decît în cărți. Iar cît de adînc este un cer de albăstru numai o aripă care planează maiestuos ne poate arăta. Dacă aceste aripi nu există cerul nu mai este decît o...pînză întristată.

Iată, pe scurt, din cauza spațiului redus o mini-fișă tehnică a acestei specii:

Talie: 50-56 cm.
Anvergură: 110-130 cm.
Ouă: 2-6 albe cu pete ruginii
Greutate: ♂ 0,4-1,2 ♀ 0,5-1,4 kg
Incubație: 33-35 zile
Perioadă nidicolă: 40-50 zile
Alimentație: mamifere mici (șoareci, chițcani, ș.a. păsări mici, șopîrle, broaște, insecte, viermi și chiar cadavre.

... ȘI DE NOAPTE

L: 36 cm.
A: 85-100 cm
G: 250-300 g.
Voce: hoû-ou

~ Ciuful de pădure ~

Ca și-n cazul rudelor sale din aceeași familie (Strigide): bufnița, huhurezul, cucuveaua ș.a., ciuful de pădure, a devenit datorită unor vechi superstiții, o pasăre hulită și mult batjocurită: ucisă cu bâta, răstignită pe porțile grajdului, împușcată de la 2 m. acest superb hăitaș al pădurii, devine tot mai des victima ignoranței și agresivității unor capete pătrate. Ochii luciosi hipnotici, ciocul încovoiat, u- rechi -le ale pene, penele moi de catifea și ge- ciute să gerile ghearelor nu sînt fă- sunt spenie pe cineva, ci acestea ermele de atac și camu- flaj ale acestor lucrători în serviciul de salubrizare și... deratizare al NATURII. O lume fără acești simpatici cuhurezi ar fi o lume a șoarecilor. Gnetic sensibilității la lumină, deci a unui văz excepțional, și-a unui incredibil de performant auz, ca și a supleții penajului, ce ce îl face zborul cvasi-silențios precum și-a altor capacități și adaptări sen- zoriale și morfologice, neamul strigidelor și tytonidelor (Strige) are în serviciul combaterii rozătoare lor - adevărați ași ai vînătorii nocturne.

N.B. Vom reveni într-un nr. rezervat lor și verilor dinspre zi.

Păsările, creația lui Dumnezeu

Dragostea și grija față de păsări este cu adevărat un sentiment sacru dar și o datorie, ptr. că ele sunt ființe vii, sunt creația lui Dumnezeu.

... Întorcîndu-ne la origini, la timpurile străvechi, cînd D-zeu a creat lumea, cunoaștem din versetul biblic al lui Moise că D-zeu a creat păsările în ziua a V-a: „Apoi a zis D-zeu ... păsări să zboare pe pământ, pe întinsul tăriei cerului!" (Facere cap. I. v. 20); ... și păsările să se înmulțească pe pământ (Facere I. 22)." Din aceste versete rezultă clar că D-zeu este dătătorul lor de viață, ca El le-a creat dîndu-le rostul de a vieții pe pământ și de a fi doctori și vindecători ai NATURII. D-zeu nu numai că le-a creat dar le-a și binecuvîntat, binecuvîntare pe care Domnul o dă omului numai. Cuvîntul binecuvîntare are o mare greutate și un bogat conținut teologic. Este vorbă aici, printre altele, de harul lui D-zeu, care se pogoară asupra oamenilor. Pot avea păsările har? Nu putem ști! De altfel în lumea poporului de înaripate există încă multe taine încă neluminate (migrația, orientarea, simțul matern, ș.a).

Este cert că păsările au fost prezente în viața unor sfinți; Iisus însuși în copilărie modela păsări de lut cărora le insufla viață iar unele din ele sunt pomenite în diferite versete biblice din Noul și Vechiul Testament. Pomenim aici doar corbul lui Noe sau porumbelul Sfîntului Duh. Avînd această înrudire spirituală, fiind locuitori ca și noi ai aceste planete, omul are datoria sfîntă de a le iubi și proteja, ridicarea vieții lor fiind un păcat. Nu este vorba aici de totemism (adorarea vietuitoarelor), ci de legătura dintre om și celelalte ființe vii.

—[va urma]

Nelu Sidor
student la teologie

BARZA ALBĂ

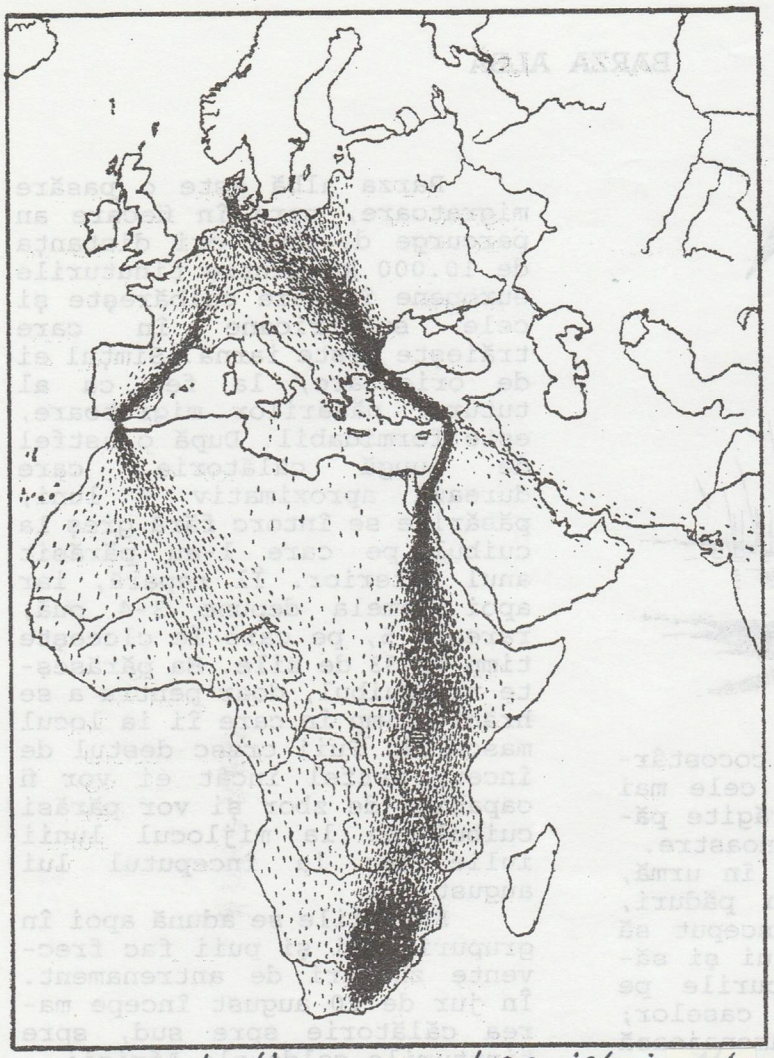
Barza albă, sau cocostârcul, este una dintre cele mai cunoscute şi mai îndrăgite păsări din fauna ţării noastre. Cu câteva mii de ani în urmă, berzele cuibăreau în păduri, dar treptat ele au început să prefere compania omului şi să-şi construiască cuiburile pe acoperişurile şi ale caselor; mai recent, ele îşi amenajează cuiburile pe stâlpii de beton ai reţelelor electrice care trec prin sate.

Din păcate, numărul berzelor scade încontinuu. Asanarea mlaştinilor şi bălţilor le privează de posibilitatea de a-şi procura hrana şi de aceea azi le găsim mai ales în lungul apelor curgătoare şi în ţinuturi de la poalele munţilor, relativ mai umede şi mai bogate în animale mărunte (broaşte, viermi, insecte, etc.). Unele păsări mor electrocutate între cablurile electrice, iar altele sunt ucise pentru a fi mâncate de locuitorii ţărilor subdezvoltate de pe continentul african.

Barza albă este o pasăre migratoare, care în fiecare an parcurge de două ori distanţa de 10.000 km dintre ţinuturile europene în care cuibăreşte şi cele sudafricane în care trăieşte peste iarnă. Simţul ei de orientare, la fel ca al tuturor păsărilor migratoare, este formidabil. După o astfel de lungă călătorie, care durează aproximativ 7 luni, păsările se întorc fără greş la cuibul pe care l-au părăsit anul anterior. Îl repară, iar apoi femela depune 3-4 ouă, rareori 5, pe care le clocește timp de 33 de zile. Ea părăseşte rar cuibul, doar pentru a se hrăni, timp în care îi ia locul masculul. Puii cresc destul de încet, astfel încât ei vor fi capabili de zbor şi vor părăsi cuibul pe la mijlocul lunii iulie sau la începutul lui august.

Familiile se adună apoi în grupuri mari şi puii fac frecvente zboruri de antrenament. În jur de 20 august începe marea călătorie spre sud, spre ţinuturile calde ale Africii.

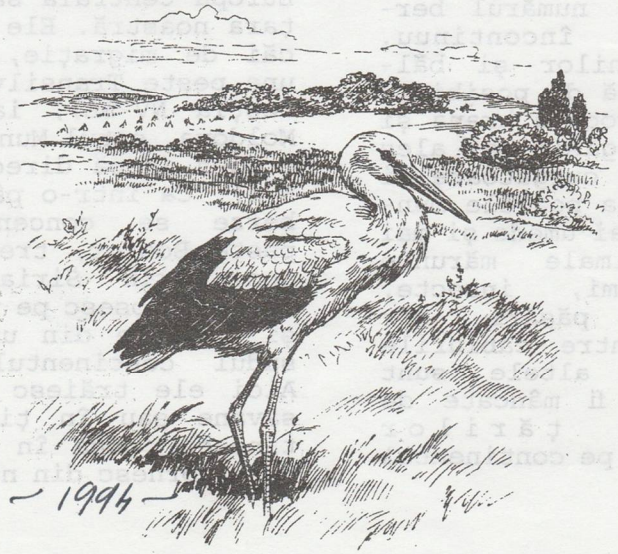
Prin România migrează şi berze albe care cuibăresc în Europa Centrală sau la nord de ţara noastră. Ele urmează două căi de migraţie, dintre care una peste Transilvania (pe direcţia NV-SE), iar alta prin Moldova, estul Munteniei şi Dobrogea (după direcţia generală N-S). Ca într-o pâlnie, mii de berze se concentrează apoi peste Bosfor, trec în Turcia, apoi prin Siria, Liban şi Israel, sosesc pe valea Nilului şi în cele din urmă ajung în sudul continentului african. Aici ele trăiesc mai ales în savane sau în ţinuturi mlăştinoase, până în luna martie, când pornesc din nou către nord

Anul 1994 a fost.
ANUL BERZEI ALBE. In Europa se desfăşoare o amplă acţiune de recenzare a perechilor clocitoare şi de evaluare a sporului natural. Concluziile vor servi pentru elaborarea unui plan de salvare a populaţiilor de barză albă din Europa.

← Căile de migraţie ale berzelor albe din Europa. Se observă în primul rând faptul că, în funcţie de regiunea în care au cuibărit, ele migrează pe două căi care ocolesc Marea Mediterană pe la vest şi pe la est. Majoritatea berzelor migratoare se vor întâlni în Africa de Sud.

Articol din nr. 3 al revistei „ALCEDO" - revista Soc. Române de Ornitologie

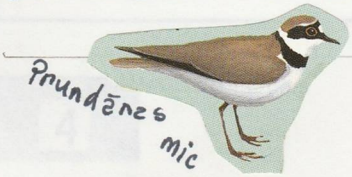

Barza

— mic eseu de ... mitornitologie —

[fr. din Bestiar fabulos - J.P. Clebert] R. VALTER

M. Foucault în „Cuvinte și lucruri" ne reamintește un autor uitatat care spunea că barza atît de lăudată-de-torită carității față de tatăl său și mama sa este denumită în ebraică Chasida, adică generoasa, caritabila milostiva. În antichitate barza era cunoscută mai ales ca dușmană a șerpilor. O anume Antigona (nu cea a lui Oedip!) a pretins că părul ei este mai frumos decît al Herei. Furioasă, zeița îi preface părul cel prea frumos în șerpi. Zeii s-au înduioșat de această nefericită și i-au îngăduit să se metamorfozeze în barză și să semene teroarea printre reptile. Mai aproape de noi în folclorul european, barza aduce copilul nou născut purtîndu-l în cioc și-i dă binișor drumul pe coșul casei... Din toate timpurile barza a fost socotită a purta noroc casei pe acoperișul căreia își face cuibul. Toussenel în Ornithologie passionelle"-1873, afirmă că legea tesaliană condamnă la moarte pe ucigașul unei berze. La romani ca și la greci, barza era emblema pietății filiale, a castității, a fidelității conjugale și-a gratitudinii. Sigur este că această migratoare manifestă ca și pelicanul, o deosebită dragoste maternă. Se spune și nu cred că sunt povești că au fost văzute berze aducînd apă în gușă și cioc ptr. a stinge focul ce-le cuprindea cuibul! Pasărea aceasta ar merita pe drept să figureze pe stema pompierilor. Și alte isprăvi miraculoase sînt atribuite berzei, cum ar fi aceea de a lăsa să cadă pe coșurile caselor celor care le iubesc și le poartă de grijă, diamante și alte pietre prețioase. Pentru creștini, barza care-și așază cuibul pe vîrfurile turnurilor simbolizează vigilența și exaltarea religioasă. În evul mediu a fost emblemă a milosteniei din cauza atenției, pe care o arată părinților, a grijii cu care le curăță cuibul...

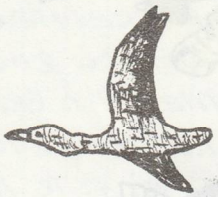

LA MIGRATION DES OIES SAUVAGES

Un matin de novembre, alors que nous nous aprêtions à entrer en classe, nos yeux furent attirés - Oh, merveille ! - par un vol d'une quarantaine d'oies sauvages. Où allaient-elles? Aussitôt, nous entreprîmes des recherches dans des livres, dont la Hulotte N° 24.

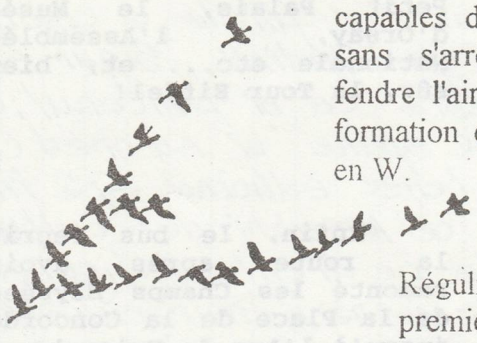

Nous savons maintenant que ces grands oiseaux font deux fois par an, un voyage de 2000 km (Europe du Nord, Sud de l'Espagne, aller-retour). Ce n'est pas par hasard qu'elles ont choisi le delta (espace compris entre les bras d'un fleuve) du Guadalquivir: En effet, cet endroit est calme et protégé, doux en hiver et riche en nourriture.

Ce n'est pas comme en France où les chasseurs sont 2500000!... Les oies sont capables de voler 10 heures sans s'arrêter. Pour mieux fendre l'air, elles prennent la formation en V, ou en Z, ou en W.

Régulièrement, la première est remplacée par une autre, car fendre l'air, c'est épuisant! Quel oiseau extraordinaire, capable de parcourir une telle distance à 60 km / heure!

Vin plugarii...

~ Codobatura de munte ~

(Motacilla cinerea)

Iată-o în mărime naturală pe una din domnitele aripate ale pîrîiașelor de munte, o nimfă a izvoarelor și-a ploii. Românii au botezat-o codobatură sau codorobatură pe la noi prin Ardeal, din pricina... neastîmpărului lungii ei cozi. Alte obiceiuri i-au adus alte porecle... Trăind în preajma apelor, pășind gratios din pietricica în pietricică, motocelul cu spate cenușiu (cinerea! vezi dex. latin!) a primit și alte nume; frații noștri cu sînge hispanic îi zic „LAVANDERA" (spălătoreasă) iar italienii îi spun „BALLERINA". Pășește mărunt și fără frică printre copitele vitelor și botunile oițelor ori prin preajma stînilor „mînaș" ce i-au adus numele de... ciobănită (în franceză „bergeronnette") Cum vă spuneam...: capul și spatele îi sînt cenușii, coada ca o săbiuță verde închis-oliv, bărbia neagră și partea ventrală a corpului galben intens. În cuibul făcut în malul pietros, sau printre bolovani înconjurați de ierburi, sau sub grinda putredă a unui podeț, femela depune 4-5 ouă pe care le clocește cu hărnicie 12-13 zile. Puii sînt „gîfîtuiți" cu insecte, muscalite, păianjeni și viermișori de tot felul pînă cé se fac mari și tari și pleacă apoi împreună cu babacii" spre cartierele de iernat din nordul" Africii. Și vin înapoi, primăvara împreună cu șuvoaiele lor de apă - codobaturile albe (lt. alba), legănîndu-și toate coditele lor de helicoptere minuscule, apoi aterizînd și topăind peste brazdele abia întoarse,... ciripiuind ci-lip ci-lip! ci-sic, ci-sic! ... abia atunci ne ridicăm noi nasul de lîngă toiegul hîrletului, și ștergîndu-ne fruntea înlăcrimată de sudoare, ne șopotim încet... vin plugarii, vin plugarii... vin

Primul Vol...

De vestitoare se apropie de tărîmul nostru atît de îndelung încercat de vreme și vremuri. Vin cîneperii! O roiuri mici de păsărele cu frunte și gușă roșie se rostogolesc din copac în copac, oprindu-se doar ptr. cîte-un mic concert de triluri primăvăratice. Artiști, ce mai artiști! 6! 6! Vin sticleții! Au epoleți aurii și chipiu cu cozoroc roșu, dar sînt așa de pășnici că n-ar fo ce rău nici unei furnici. După ei în hăinuță verde de soldățel apare florintele, nu mit la noi și verdet. Toți sînt veri primari din neamul Cărduelis! Pe sus mai trece cîte-un nor bîzîitor de cintezoi (Fringilla coelebs). Numele lui latinesc este o explicație a faptului că bărbățelii călătoresc sepa rat de femele. Dar nici presurile galbe ne nu întîrzie prea mult. Semnul lor dis tinctiv este fîrtiția roșcată și culoarea de gălbenuș a buntii. Se agață de nuielușe ți ostice din vîrful alunului și de acolo fluieră metalic: tis-tsi-tsi-tsi-fh! vrînd parcă să ne spună numele ei la tinesc: Emberiza citrinella. Brumărița este un oaspe mai timid. Prunella modularis stă mai mult ascunsă printre tufișuri ori tupilată pe haturi și pe după răzoare. Din neamul Turdus apar primele, mierlele (T. merula) în sobre veșminte negre, urmărite de rudele lor pestrițe, mari maeștri flautiști: sturzul de vîsc (Turdus viscivorus), un mare mîncător de vîsc și sturzul cîntăreț (T. philomelos). La mînginea pîrîiașe lor, zburătăcesc de pe-un solo pe altul, legănîndu-și cozile, codobanturile ian de se-ntîmplă dute să dea Domnul zile bune și căldură vin codroșii de funingine... Ei dar am uitat să vă spun 2 vorbe despre graurii, ciocîrlii, și cărăbași. Vom re veni pe-o aripă de măcăleandru.

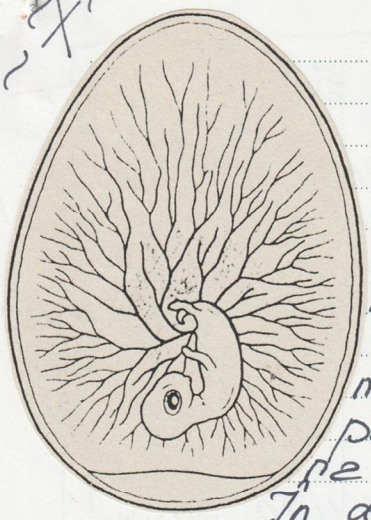

Oul... „ex ovo omnia"!

Spuneau pe bună dreptate latinii... totul a ieșit din ou ... fiindcă oul este un ălt minecol al lumii păsărilor dar nu numai a lor. Acestă sferă care ascunde sub o pojghiță de calcar, importante rezerve de albumină și-un bănuț de viețe, se va crăpa la momentul oportun ptr. a elibera din celule ei de var ... un pui.

În adevăr viața păsării începe în ou. După perioade de incubație - timp în care rezervele din albus și gălbenuș sînt epuizate - puiul va sparge buzunarul de ear (bănuțul), apoi coaje oului cu „diamentul" din vîrful ciocului, și va ieși în lume".

... „Cine" ar îndrăzni să spună că toate ouăle sînt identice ?! În funcție de specie ele sînt de-o diversitate de forme, mărimi și culori de necrezut cel mai adesea cu un camuflaj perfect. Îndată după terminarea cuibului femela depune primul ei ou. Numărul ouălor depinde de talia păsări. Un singur ou depun furtunarii, acvilele, un pitigoi depune 15-16 ouă, potîrnichile fiind recordmane în acest domeniu - 20-26 ouă. În coloritul oului peste care se suprapun diferite desene, dungi puncte, pete divers colorate și aranjate, se pare că natura și-a pus la încercare toate posibilitățile de amestec și combinare a culorilor.

... Oul - minecol al vieții, simbol sferic al perfecțiunii este singura modalitate de perpetuare a păsărilor ... iată de ce un cuib cu ouă trebuie să fie privit și protejat ca un mic monument al naturii.

... Să nu uităm nici ouăle de PAȘTI, simbol al purității, jertfei și ÎNVIERII, ouă roșii ori încondeiate pe care ciocnindule ușor să vestim întru ierarhare, iubire și împăcare cu noi și natura înconjurătoare: HRISTOS A ÎNVIAT!

LE CLUB ORNITHO-ROUMAIN
LES TARINS

Clubul C.P.N. SCATII

transmite tuturor prietenilor naturalisti urarea

Un Paste fericit!

si

Sarbatori cu bucurii ptr.

C.P.N. Torquilla din Sebes,

C.P.N. Turturelele din Tg-Lapus,

C.P.N. Urogallus

din Sg.-Bai!

Speram sa ne intilnim

cit mai curind spre a fi

IMPREUNA ptr. NATURA

Inimoase multumiri celor care ne-au ajutat la redactarea si aparitia acestui numar: d-lui director al Scolii Gen. Liviu Rebreanu, Larion Carbune si doamnei contabile Lena Sidor.

(Merci aussi Pic Noir et La Hulotte!
ALCEDO & S.O.R.)

Au lucrat aici cu spor: Yves Dany, Nelu, stud. Nelu Sidor, Aurelian, Ciprian, Daniel care va spun: Hristos a inviat!

